

Sobota 4. postního týdne

📖 Jer 11,18-20; Jan 7,40-53

Jer 11,18-20

Hospodin mě o tom poučil, a já jsem to poznal; tehdy jsem viděl jejich zlé skutky. **Byl jsem jako krotký beránek, kterého vedou na porážku.** Ani potuchy jsem neměl, že mi strojí úklady: „Zničme strom i s jeho mízou, vytněme ho ze země živých, ať není památky po jeho jméně!“ **Hospodine zástupů, spravedlivý soudce, který zkoumáš srdce i ledví, kéž vidím tvoji pomstu nad nimi, neboť tobě svěřuji svou při.**

Jan 7,40-53

Když někteří ze zástupu slyšeli Ježíšova slova, říkali: „To je skutečně ten Prorok!“ Druzí zase: „To je Mesiáš!“ Ale jiní namítali: „Copak přijde Mesiáš z Galileje? Neříká Písmo, že Mesiáš vzejde z potomstva Davidova a z vesnice Betléma, odkud David pocházel?“ Proto **kvůli němu došlo v zástupu k roztržce.** Někteří z nich ho chtěli zatknout, ale nikdo na něho nevztáhl ruku. Služebníci (velerady) se vrátili k velekněžím a farizeům a ti se jich zeptali: „Proč jste ho nepřivedli?“ Služebníci odpověděli: „**Žádný člověk nikdy tak nemluvil.**“ Farizeové jim na to řekli: „I vy jste se nechali svést? Uvěřil v něho někdo z předních mužů nebo z farizeů? Leda jen tahle luza, která nezná Zákon – kletba na ně!“ Jeden z nich, Nikodém, ten, který už dříve přišel za Ježíšem, jim namítl: „**Od soudí náš Zákon někoho, dokud ho nevyslechne a nezjistí, co dělá?**“ Odpověděli mu: „Nejsi ty také z Galileje? Zkoumej a uvidíš, že z Galileje prorok nepovstane.“ A každý se vrátil domů.

➔ **K evangeliu: Mesiáš je jedním z nás (podle S. Faustiho)**

To je Mesiáš (srov. Jan 4,29). Ježíše je třeba uznat nejen jako proroka, který **mluví** jménem Božím, ale také jako Mesiáše, který **naplňuje** každé jeho slovo, a tak **uskutečňuje** slíbené Království.

Copak přijde Mesiáš z Galileje? To je námitka židů prvním křesťanům: Mesiáš je z Judska, z Davidova domu (srov. 2 Sam 7,1nn). Ježíš je ve skutečnosti z Judska, i když jeho rodina žila v Nazaretě (srov. Jan 4,9; Mt 1,1; 2,22n; Lk 1,27; 2,1-11; 2,39).

Tato námitka má ale hlubší smysl, který se týká také nás. My se totiž ptáme, proč Mesiáš pochází z Judska, a ne například z Indie, z Tibetu nebo z Brianzy. Co člověka tehdy i dnes pohoršuje, je skutečnost, že Bůh je konkrétním člověkem, zvláštním a jedinečným, přesně vymezeným. Ale právě toto jeho bytí v jednom těle, stejném jako je naše, je spásou pro každé jiné tělo. My vždycky dáváme přednost – snad proto, že nepřijímáme své konkrétní lidství – božské bytosti, která je nějakým univerzálním člověkem, nevázaným na poněkud mlhavou a nepodstatnou nahodilost. Ale tím nebereme vážně v úvahu ani člověka, ani Boha. **Mé já je jedinečné a nemůže se rozplynout v něčem obecném. Bůh sám je osobní a přijímá tělo** v jedinečnosti jednoho těla. To je pro něho jediný způsob, jak může být skutečně s námi, a pro nás je to jedinečná možnost být s ním.

✠ MODLITBA

Pane, děkuji ti, že jsem originál, a ne sériový tuctový výrobek. Děkuji ti, že jsem člověkem s konkrétním životním příběhem napojeným na životní příběhy mnoha dalších. A děkuji, že jsem originálním obrazem tebe... A jako takový chci jako originál tady a teď vyznat, že jsi můj Pán, Pán mého života. Amen.

